

УДК 65.011.46

Шитікова Л.В.¹, Головатенко О.С.²

¹ канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² асп. НУ «Запорізька політехніка»

АНАЛІЗ ВПЛИВУ ЧИННИКІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Резерви покращення показників діяльності підприємства тісно пов'язані з напрямками господарювання. Для керівників і відповідних спеціалістів (менеджерів) важливим є детальне значення масштабів дії, форми контролю та використання найбільш істотних внутрішніх і зовнішніх чинників ефективності на різних рівнях управління.

Пропоновані підприємством для реалізації продукти праці мають з'явитися на ринку в потрібному місці, у потрібний час і за добре обміркованою ціною. У зв'язку з цим суб'єкт діяльності має стежити за тим, щоб не виникало будь-яких організаційних та економічних перешкод між виробництвом продукції (наданням послуг) та окремими стадіями маркетингових досліджень.

Технологічні інновації, переважно сучасні види інформаційних технологій та автоматизації, впливають на рівень і динаміку ефективності виробництва продукції.

Устаткування займає чільне місце у програмі підвищення ефективності діяльності з виробництва. Продуктивність робочого обладнання залежить від його технологічного рівня, а також від відповідної організації ремонтного та технічного обслуговування, належних строків експлуатації, позмінності роботи, завантаженості в часі.

Єдність робітничого колективу, доречний розподіл відповідальності, об'єктивні норми керування свідчать про добру організацію діяльності підприємства, яка гарантує необхідну конкретизацію та координацію управлінських процесів, тобто, підвищує ефективність виробничо-господарської системи. При цьому система, щоб підтримати високу ефективності господарювання повинна бути динамічною та пластичною, час від часу змінюватися у контексті до нових завдань, які виникають за зміни ринкової ситуації.

Стиль управління, що об'єднує професійну компетентність, ділові якості і високі моральні норми відносин між людьми, позитивно впливає на всі напрямки діяльності підприємства, що обумовлює, наскільки враховуватимуться зовнішні чинники зростання ефективності діяльності на підприємстві. Отже, належний стиль управління як складовий елемент сучасного менеджменту є фактичним чинником зросту ефективності господарювання підприємства.

Важливим чинником підвищення ефективності діяльності підприємств є достатній рівень розвитку мережі багатообразних інституцій ринкової і виробничо-господарської інфраструктури. Всі інші підприємницькі структури вдаються до послуг інноваційних фондів і комерційних банків, бірж і інших інститутів ринкової інфраструктури, безпосередній вплив на результативність діяльності підприємства виконує належний розвиток виробничої інфраструктури.

Економічна і соціальна політика держави суттєво впливає на ефективність суспільного виробництва і складається з:

- а) практичної діяльності владних структур;
- б) багатообразних видів законодавства;
- в) фінансових інструменти (заходів, стимулів);
- г) економічних правил та нормативів (регулювання доходів і оплати праці, керування рівнем цін, ліцензування окремих видів діяльності);
- д) ринкової, виробничої і соціальної інфраструктур;
- е) макроекономічних структурних змін;
- є) програми приватизації державних підприємств;
- ж) комерціалізації організаційних структур виробничої сфери.

Для постійного підвищення ефективності діяльності всіх суб'єктів господарювання держава повинна створити належні організаційні умови, які забезпечуватимуть постійне функціонування на національному, регіональному або галузевому рівнях особливих інституційних механізмів – організацій, діяльність яких потрібно зосередити на:

- 1) рішенні життєво важливих задач із підвищення ефективності різних виробничо-господарських систем;
- 2) практичній реалізації стратегії і тактики розвитку національної економіки на всіх рівнях управління.

Структурні зміни в суспільстві також впливають на показники ефективності на різних рівнях господарювання. Найважливішими є структурні зміни економічного і соціального характеру, більшість з них відбуваються в таких сферах:

- а) склад і технічний рівень основних фондів;
- б) масштаби виробництва і діяльності;
- в) склад персоналу за ознаками статі, освіти, кваліфікації.

Правильно використовуючи всю систему перерахованих чинників, можна забезпечити високі темпи розвитку ефективності виробництва, при цьому необхідність обліку зовнішніх чинників не є такою безумовною, як внутрішніх чинників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пуліна Т.В. Визначення конкурентної позиції підприємства на світовому ринку металургійної продукції. Науковий вісник Національного лісотехнічного університету. 2015. Вип. 25.1. С. 230–239.

2. Belinska, Y., Matvejciuk, L., Shmygol, N., Pulina, T., & Antoniuk, D. (2021). EU agricultural policy and its role in smoothing the sustainable development of the EU's agricultural areas. In IOP Conference Series: Earth and Environmental Science. Vol. 628, No. 1, p. 012030). IOP Publishing